

L'Anglada que ens incita a llegir

DANIEL FERRER

No és cap raresa ni ha de sorprendre a ningú que un entès vertader o un professional de cap a peus expliquin amb amor i amb admirada passió les tècniques i els secrets de la seva feina. I de la poeta Maria Àngels Anglada, de qui enguany es commemora el desè aniversari de la mort, són prou coneguts, per la seva qualitat literària i per la seva sensible i mesurada aproximació a la literatura, assaigs com *El mirall de Narcís*, *Paisatge amb poetes* i *Paradis amb poetes*. En aquestes obres, Maria Àngels Anglada relacionava magistralment, com si estiguessin entrelaçades, la poesia catalana amb la grega i la italiana, però, dit a grans trets i sense afinar gaire, no hi tenien cabuda ni les seves grans reflexions sobre la literatura en general ni les seves meditades intuïcions sobre possibles relacions entre obres i autors distants tant en la geografia com en el fil dels segles.

Sens dubte, Eusebi Ayensa i Francesc Foguet són actualment els dos estudiosos que coneixen amb més profunditat la figura de Maria Àngels Anglada, aquell perquè és el curador de les seves obres completes, aquest perquè és, fins al moment, qui n'ha escrit la biografia més acabada. I vet ací que l'un i l'altre saben entendre's prou bé per treballar a dues mans per contribuir a fer conèixer l'obra angladiana. El volum *Incitació a la lectura. Articles de crítica literària* té, precisament, la virtut de fer assequibles a la gent tota una sèrie de reflexions sobre la literatura que Anglada va escriure com a col·laboracions en revistes o setmanaris com *Canigó*, *El Pont*, *Daina*, *Vèrtex*, *9 País*, *Punt Diari*, *Avui* i *Hora Nova*, entre altres. D'aquesta manera, doncs, Ayensa i Foguet, després d'una constant i àrdua labor de recerca en biblioteques i arxius, han tret a la llum unes breus peces d'Anglada que brillen per si soles com petits diamants.

Després d'una acurada presentació –un pèl massa densa, tal vegada– i d'una breu bibliografia d'estudis sobre Maria Àngels Anglada, el llibre es desplega en dos apartats triats amb molt bon criteri: al primer, «Llegats literaris», hi ha els textos angladians més llargs, que fan referència a l'art i l'ofici d'escriure i posen en relació, molt perspicaçment, les lletres d'autors com Rainer Maria Rilke, Giorgio Bassani, Salvatore Quasimodo, Iorgos Seferis, Carles Riba, Salvador Espriu, Joan Fuster, Vicent Andrés Estellés, Mercè Rodoreda o Màrius Torres, la poesia del qual la poeta estimava especialment. Al segon, «Lletres d'aquí i d'arreu», hi ha articles més breus publicats a la premsa diària o en setmanaris amb la intenció de divulgar la literatura –sobretot la catalana– i d'incitar a la lectura.

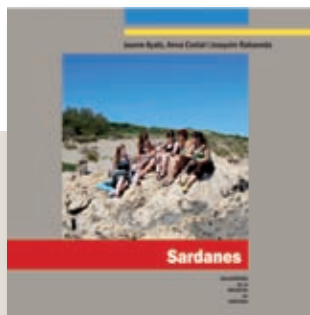
A qui llegeixi aquest llibre de cap a cap, se li farà avinent que Anglada era una persona d'una cultura extraordinària i que va saber aproximar-se

MARIA ÀNGELS ANGLADA
Incitació a la lectura.
Articles de crítica literària

Ed. a cura d'Eusebi Ayensa i Francesc Foguet.
Publicacions de l'Abadia de Montserrat.
Barcelona, 2008.
320 pàgines.

a la literatura i explicar-la des de dins perquè fos entesa o, simplement, per mostrar-ne veritats. I sempre amb un estil d'aparent senzillesa, humilitat i proximitat, com ella mateixa: senzilla, humil i propera.

JAUME AYATS, ANNA COSTAL
I JOAQUIM RABASEDA

Sardanes

Quaderns de la Revista de Girona,
2009. 96 pàgines.

Des de l'arqueologia de la dansa a les noves idees que fan evolucionar la cobla. Els títols ja denoten la voluntat transgressora dels autors: *Sardanes higièniques*, *Us calen sostenidors*, *Atacant el jazz*, *Els irreverents de la música* o *Arriben les dones*.

JOSEP CULLELL

M. Àngels Anglada:
closes i aiguamolls

La Talaia de les Lletres
Diputació de Girona.
Girona, 2009.

DVD

La col·lecció de documentals intenta relacionar l'obra dels autors amb els paisatges que ha inspirat la seva obra. Anglada és indissociable de les closes i els aiguamolls de l'Empordà.